

Postanowienie z dnia 10 września 1997 r.

I PKN 234/97

Kasacja nie przysługuje od postanowienia sądu drugiej instancji oddalającego zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji w przedmiocie wyłączenia sędziego.

Przewodniczący Prezes SN: Jan Wasilewski (sprawozdawca), Sędziowie SN: Adam Józefowicz, Kazimierz Jaśkowski.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 września 1997 r. sprawy z powództwa Daniela K. przeciwko Wojewodzie K. o ustalenie, na skutek kasacji powoda od postanowienia Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kielcach z dnia 18 lutego 1997 r. [...]

p o s t a n a w i ł:

1. o d r z u c i ć kasację od postanowienia Sądu Wojewódzkiego oddalającego zażalenie powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w przedmiocie wyłączenia sędziego;
2. oddalić kasację od postanowienia Sądu Wojewódzkiego oddalającego zażalenie powoda na postanowienie Sądu Rejonowego o odrzuceniu pozwu.

U z a s a d n i e n i e

Powód Daniel K. w pozwie przeciwko Wojewodzie K. wniósł o potwierdzenie na piśmie wynagrodzenia ze stosunku pracy w wysokości 2000 zł miesięcznie na podstawie art. 29 KP i art. 68 KP.

Pozwany Wojewoda K. nie uznał powództwa, zarzucając, iż stron nie łączyła umowa o pracę i wniósł o odrzucenie pozwu ze względu na fakt toczącego się postępowania o to samo roszczenie, między tymi samymi stronami w innej sprawie.

Sąd Rejonowy-Sąd Pracy w Kielcach postanowieniem z dnia 28 listopada 1996 r. odrzucił pozew. Sąd ustalił, iż pomiędzy tymi samymi stronami toczy się postępowanie przed Sądem Wojewódzkim w Kielcach, w którym powód dochodzi między innymi ustalenia, iż był pracownikiem strony pozwanej. Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 13 grudnia 1996 r. oddalił także wniosek powoda o wyłączenie sędziego oraz skazał powoda na karę grzywny.

Na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 28 listopada 1996 r. powód złożył zażalenie, domagając się jego uchylenia i uwzględnienia powództwa. Powód podkreślił, iż jego roszczenie dotyczy potwierdzenia na piśmie warunków łączącej strony umowy o pracę w zakresie wynagrodzenia, uznanego, zdaniem powoda, za zasadne przez Sąd Rejonowy w Kielcach w sprawie przekazanej według właściwości Sądowi Wojewódzkiemu w Kielcach. Powód złożył także zażalenie na postanowienie oddalające wniosek o wyłączenie sędziego.

Sąd Wojewódzki - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kielcach oddalił pierwsze zażalenie powoda. Według Sądu przesłanką potwierdzenia na piśmie warunków łączącego strony stosunku pracy jest poczynienie ustaleń w zakresie charakteru umowy i jej rodzaju, co między innymi jest przedmiotem postępowania przed Sądem Wojewódzkim w Kielcach [...]. Sąd Wojewódzki w Kielcach oddalił także zażalenie powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Kielcach oddalające wniosek o wyłączenie sędziego.

Na postanowienie Sądu Wojewódzkiego w Kielcach oddalające zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego o odrzuceniu pozwu w imieniu powoda wniósł kasację radca prawny, zarzucając obrazę prawa materialnego, w szczególności art. 29 i 68 KP, w związku z art. 69 KP. W kasacji podkreślono, iż treścią pozwu było potwierdzenie na piśmie już ustalonych warunków pracy i płacy zgodnie z art. 29 KP, a nie fakt ustalenia warunków pracy i płacy.

Powód złożył również kasację od postanowienia Sądu Wojewódzkiego dotyczącego wniosku o wyłączenie sędziego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Według art. 392 § 1 KPC kasacja przysługuje stronie jedynie od wyroku lub postanowienia, wydanego przez sąd II instancji i kończącego postępowanie w sprawie. Kasacja jest dopuszczalna tylko od orzeczeń kończących postępowanie. Użyte przez ustawodawcę w przepisie sformułowanie "w sprawie" świadczy o ograniczeniu zaskarżenia kasacją tylko postanowień kończących postępowanie w całości. Nie mogą być zatem zaskarżone kasacją postanowienia incydentalne, które zamykają część lub fragment sprawy, bądź też rozstrzygają jakąś kwestię wпадkową, nawet wówczas jeżeli stanowią nieodzowny etap poprzedzający rozstrzygnięcie sprawy. Postanowienie Sądu II instancji oddalające zażalenie na postanowienie w przedmiocie wniosku o wyłączenie sędziego jest orzeczeniem incydentalnym, wпадkowym, nie kończącym postępowania w sprawie, w rozumieniu art. 392 § 1 KPC - a zatem nie podlega zaskarżeniu w drodze kasacji. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 1997 r. I CZ 38/96, nie opublikowane). W związku z powyższym kasacja powoda w tym zakresie podlegała odrzuceniu na podstawie art. 393⁸ § 1 KPC.

Zgodnie natomiast z treścią art. 393¹² KPC Sąd Najwyższy oddala kasację, jeżeli nie ma usprawiedliwionych podstaw, albo jeżeli zaskarżony wyrok, mimo błędnego uzasadnienia, odpowiada prawu. W ramach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy kontroluje tylko zgodność zaskarżonego orzeczenia z prawem materialnym i procesowym, na podstawie materiału procesowego, jakim dysponował sąd II instancji.

Sąd Rejonowy odrzucił pozew na podstawie art. 199 § 1 KPC, po stwierdzeniu, że o to samo roszczenie toczy się między stronami postępowanie przed innym sądem. Stanowisko Sądu Rejonowego podzielił w zaskarżonym postanowieniu Sąd Wojewódzki. Orzekające w sprawie Sądy w ogóle nie rozważały zasadności powództwa w aspekcie powołanych w kasacji przepisów. Przedmiotem kasacji mógł być jedynie zarzut naruszenia art. 199 § 1 pkt 2 KPC, o ile uchybienie temu przepisowi mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy (art. 393¹ pkt 2 KPC). Powód w kasacji takiego zarzutu nie zgłosił. Dlatego Sąd Najwyższy, nie wdając się w ocenę zasadności zastosowania przez Sądy art. 199 § 1 KPC, oddalił kasację na podstawie art. 393¹¹ i art. 393¹² KPC.

=====